

Scrisoare neterminată

George Pena

Ești moartă, iubită și scumpă mamă,
în genunchi, cu respect, mă închin;
ai fost pentru noi, Doamnă de seamă
ce ne-a conturat, ne-a făurit destin.

Împreună cu frații, ne-ai ocrotit mereu,
ne-ai ajutat să fim bărbați cu carte.
Știm! Împreună cu noi, tu ai dus-o greu,
ca să fim sănătoși, s-o ducem departe.

Prin arșița anilor, și prin nopți albastre,
ne-ai purtat de grijă, n-am murit de foame;
ți-ai vândut chiar rochia pe la dezastre,
n-ai lăsat odată, familia, să se destrame.

Mamă, scumpă mamă, rămas-am doar eu
să te plâng și azi, că nu te mai revăd;
până acum, l-am tot păcălit pe Dumnezeu
și-am scăpat de moarte și de prăpăd.

Ca-n copilărie, eu, tot te aștept mereu
Să ne faci pâine-n țeșt și cozonaci;
căci fără tine, mamă, prezentul este greu
și tot ne bagă, existența umilă-n draci.